

Tanúság

A NAGYMAROSI EGYHÁZKÖZSÉG HÍRLEVELE

XVIII. évf. 2013. KARÁCSONY

Karácsony titka: Isten csak szeretni tud!

A VII. században írta Ninivei Szent Izsák: „Isten csak szeretni tud.” S az ember, aki az ő arcának hasonlatosságára van megteremtve, élete értelmét és identitását abban találja meg, ha szeretetet tud adni és elfogadni. Mivel rá hasonlítok, ezért éppúgy szabad, boldog és tiszta szeretet-adó lehetek, mint ő. Meghívásom van arra, hogy elmondjam mindenkinek: Isten végtelenül szeret téged. Minél inkább kikristályosodnak lelkemben az ő vonásai, boldogságot és identitásomat egyre inkább megtalálom.

Arról vagyok felismerhető hogy keresztény vagyok, hogy Krisztus lakozik bennem. Hogy mennyire élem az ő szeretetét, és hogy ez tetteimben is megmutatkozik-e, ez a kérdés. Hamis az a szeretet, mely csak Istent szereti, de az embert nem. „Istent szeretem, bárcsak mi ketten lennénk. Inkább elvagyok egy kutyával vagy macskával, mert az emberek olyan kibírhatatlanok.” A szeretet által fog bennem egyre inkább kitisztulni az istengyermekség képe. Meghívásom keresztységemnél fogva arra szól, hogy felemelkedjek egy tisztességes élet világából a jézusi szeretet világába. A mi Urunk nem csupán jó, tisztességes embereket akar, hanem barátokat, akik nem úgy élik meg a kereszténységüket „mint amit egy gentlemannek tenni illik” (Bernard Shaw). Nagy hiba, ha az iskolában arra neveljük a gyermekeket, hogy csupán a tízparancsotartsák meg, azaz arra tanítjuk őket, hogy meddig szabad elmenni, hol kezdődik a bűn. Ez öszövet-ségi hit. Nem szabad csupán arra oktatni, hogy hol kezdődik a halálos bűn, hanem nevelni a jézusi szeretetre, mert egyedül az tesz boldoggá.

Karácsony titka, hogy Isten valóban csak szeretni tud, és minden emberi lény – arcának hasonlósága miatt – csak ezt tudná. A bűn azonban eltorzítja ezt az arcot. Éppen ezért a bűn természetellenes állapot, mely megaláz és tönkretesz életemet, hisz nem az ilyen életre lettem megteremtve.

Hányszor kiáltunk fel: „Isten nem létezhet, nem lehet jó, ha ez a helyzet létezik.” Isten a fájdalomban is csak szeretni tud.

Ő nem akarja a rosszat, ahogy egy szülő sohasem akarja, hogy gyermekét elüsse az autó. Az Atya legfeljebb nem akadályozza meg a fájdalmat, de csak egy nagyobb jó érdekében, Ő távlataiban látja az életemet.

Ő maga mellett akar tudni: „Maradjatok meg szeretetemben” /Jn 14/. Nem önzésből akarja, hogy mellette legyek, hanem hogy eláraszson szeretetével, hogy védve legyen mellette az életem, s ne váljak a bűnnek kiszolgáltatottá.

Nélküle semmit sem tehetek. Nem-hogy nagy dolgokat, egyáltalán semmit! Felelőtlenség éppen ezért reggel nélküle kezdeni a napot. Mert nem azt a világot fogom építeni, amit ő akar, hanem amit én. Ha a napom nem a szőlőtőről indul, miért csodálkozom, hogy napközben elszáradok? Ha életem, hivatásom, pár- és pályaválasztásom nem belőle nő ki, mit várhatok ettől az élettől?

Isten csak szeretni tud. Az advent és karácsony ünnepe arra hív, hogy merjünk engedni az Ő szerető hívásának, mely engem is erre hív.

Aldott adventi készüléket és nagyon boldog ünnepet kívánok minden kedves olvasónak!

GÁSPÁR ISTVÁN ATYA

Téli alkony

*Aranylanak a halvány ablakok. ...
Küzd a sugár a hamvazó sötéttel,
fönn a tetőn sok vén kémény pöfével,
a hósík messze selymesen ragyog.*

*Beszélget a kályhánál a család,
a téli alkony nesztelen leszállott.
Mint áldozásra készülő leányok,
csipkés ruhába állanak a fák.*

*A hazatérő félve, csendesen lép,
retteg zavarni az út szűzi csendjét,
az ébredő nesz álmos, elhaló.*

*S az ónszin égből, a halk éjszakában
táncolva, zengve és zenélve lágyan,
fehér rózsákként hull alá a hó.*

(Kosztolányi Dezső)

Ferenc pápától

„Mindig is kisebbségben voltunk, de ma nem ez a probléma. Személyesen úgy vélem, az, hogy kisebbségben vagyunk, egyenesen erőt ad. Életet és szeretet növelő kovásznak kell lennünk. A kovász végtelenül kisebb mennyiség a megkelt tészta, a magasba szökő fák, kinyílt virágok és bőszes gyümölcsök mennyiségéhez képest. Azt hiszem, mondtam már korábban, hogy a mi célunk nem hívők toborzása [a prozelitizmus], hanem az emberek szükségleteinek, vágyainak, csalódásainak, elkeseredettségének, reményének a meghallgatása.

Újra reményt kell öntenünk a fiatalokba, fel kell karolnunk az öregeket, meg kell nyílnunk a jövő felé, és árasztanunk kell a szeretetet. Szegényekként a szegények között. Be kell fogadnunk a kirekesztetteket, s hirdetniük kell a békét. A II. vatikáni zsinat - János pápától és VI. Pál pápától ihletet merítve - úgy döntött, hogy modern szellemben tekint a jövőbe és megnyílik a modern kultúrára. A zsinati atyák tudták, hogy a modern kultúrára való megnyílás vallási ökümenizmust és a nem hívőkkel folytatott párbeszédet jelent. Azóta nagyon kevés előrelépés történt ebben az irányban. Megvan bennem az alázat és az igyekezet: szeretnék tenni ennek érdekében. (...)

Meglátásom szerint az úgynevezett vad liberalizmus nem tesz mást, mint az erőseket még erősebbé, a gyengébbeket még gyengébbé és a kirekesztetteket még kirekesztettebbé teszi. Nagy szabadságra van szükség, semmiféle hátrányos megkülönböztetésre, semmilyen demagógiára, de sok-sok szeretetre. Szükség van viselkedési szabályokra és közvetlen állami beavatkozásokra is - ha szükség lenne rájuk - a legtűrhetlenebb egyenlőtlenségek megszüntetésének érdekében.”

Előfutár

Advent az üdvözítővárás ideje, ezért halljuk az adventi miséken gyakran Keresztelő Szent János hangját, mert ő volt Istennek az a küldötte, aki előkészítette az Üdvözítő eljövételének útját. Mikor a börtönbe vetett János hallott Jézus működésének módjáról, megdöbbent.

A „szelíd és alázatos szívű” Jézus örömhírhirdetése ugyan is nagyon különbözött attól, amire az Isten büntető ítéletét hirdető János számított. Jézusban a szeretet jelenik meg közöttünk, és azok ismerik föl, akiknek szíve fogékony a szeretetre.

Csomókioldó Szűz

Egyik németországi útja során látta meg Schmidtner német festő 1700 körül készült freskóját egy augsburgi templomban. A képen két angyal nyújt át Szűz Máriának egy szalagot, amelyen ő sorban feloldja a csomókat: a segítségét kérők életének gondjait.

Hazatérve Bergoglio bíboros elkezdte terjeszteni a csomókat feloldó Szűz Mária tiszteletét, ami az argentin hívek körében rövid idő alatt nagyon népszerű lett. Bergoglio bíboros a levelei mellé akkoriban a freskót ábrázoló kis képet tett ajándékba – írja a Vatican Insider.

„Mit csinál István atya itt egész nap?”

Kedves Peti!

Ma reggel ezt kérdezted tőlem, mikor iskolába indultál nagy táskáddal a hátadon a rorátés reggeli után. Szöveget ütött kérdésed a fejembe. Csakugyan, mit csinállok ma én itt egész nap? Szeretnék most válaszolni neked, mert akkor mind a ketten siettünk.

Igen, ma reggel negyed hatkor keltem, bár semmi kedvem nem volt, hisz nem vagyok korán kelő típus, de tudtam, hogy tele lesz a templom, és hogy egy csomó gyerek és felnőtt meg fogja hozni hozzám hasonlóan ezt az áldozatot, felkel kora reggel. Készület a prédikációra, hisz várják az új verset, noha vannak, akik durrogtak a múltkor, hogy nem irodalmi estre, illetve reggelre kíváncsiak.

Szóval ott tartottunk, hogy mise előtt gyóntatás, szolozsma, szentmise és reggeli a gyerekekkel. Gyors szent ignáci ima után nyolckor az idősek napközijébe sietek, első péntek lévén, majd a többi beteget látogatom végig, hogy elvigyem Jézust nekik. Jó, hogy hazaérek 11-re, mert már a szent ignáci lelkigyakorlatot végzők sorakoznak az ajtó előtt. Rövid szusszanás után a harmadikos osztályok zsáknyi bolhaserege tolong a káplán szobában, hittanórákra, ahonnan épphogy beesünk a mikulás műsor kezdetére a templomba.

A nagyon szép mikulás műsor után az elsőáldozók családjait látogatom meg, közben megérkeznek a kispapok, akik a hétvégén a plébániai gyakorlatra érkeznek. Persze pont ilyenkor megy el az áram, itt vannak az ifi hittanosok, a gyertya meghitt világánál kezdjük a hittant. Tibinek köszönhetően újra van világosság. A hittan után még beszélgetés a kispapokkal.

Tényleg, mit csináltam ma egész nap? Hullá fáradt vagyok. Igazából egy szabad percem sem volt. De nagyon kellemes ez a fáradtság. Na, majd holnap.

Szombat van. A piacolás után – mely számomra épp olyan fontos lelkipásztori munka, mint sok más egyéb, hisz itt tudok találkozni a fálubeliekkel, akikkel megosztjuk örömeinket, bánatainkat – indulok a száz lépcsős korlátjába besegíteni, de legnagyobb meglepetésemre, szinte már készen vannak. Sebaj, nyakamba veszem a várost, és indulok újra családokhoz. Azokat látogatom végig, akiket ebben az évben kereszteltem, személyesen adva át nekik a keresztleveleket. Közben egy órákor temetés, majd folytatódik a családlátogatás. Jaj, a kispapok ebédeltetését majd elfelejtettem! Rövid szentségimádás, szentmise, majd újabb családlátogatással folytatódik az este. Mire hazaérek 10 óra. Holnap vasárnap, és a prédikációt illetően még épphogy csak sikerült megkérdezni Jézustól, hogy miről is beszéljek, mit szeretne mondani a rám bízottaknak a szentmiséken.

Igen, holnap 3 mise, esküvő, keresztelő, újabb családlátogatás és este papi találkozó, és hétfőn kezdődik minden előről, hisz munkanap lesz.

Kedves Peti, ne haragudj, hogy feltartottalak. Kicsit hosszúra nyúlt a beszámoló, de ott, abban a percben, mikor menetközben megkérdezted, mit csinállok itt egész nap, nehéz lett volna elsorolnom. Most már legalább tudod.

Nagyon boldoggá tettél, hogy ott voltál a rorátén, és utána illedelmesen elköszöntél.

Szeretettel öllelek, barátod:

ISTVÁN ATYA

Hogy legyünk hálásak az életért! Kétszer voltam életveszélyben, aztán igen nehéz élethelyzetekben – mondta. A létünk nem véletlen. Szükség van ránk. És az időt Isten adja.

Hogy meglássuk az öregkor szépségét! Hálát kell adnunk: nagy érték, hogy sok mindent megértünk. És valami kis csoda minden áldott nap történik! Hogy van még dolgunk! Átadhatjuk a hitünket. Leginkább a türelemmel, a csönddel. Elég egy nagymama, aki még jobban kivirul, amikor a miséről jön haza. A szülőket és az unokákat egy és ugyanaz segíti, a mese, játék, beszélgetés. Így lesz a nagyszülő a kamasz bizalmasa. Az is igaz, hogy egyre inkább itt fáj, ott kínoz a test. Feltámadhat hát az irigység! A tanácsok, a tapasztalat kísértése. Magányunk egyetlen ellenszere, hogy megosztjuk a helyzetünket egymással!

Ebben a szellemben alakult négy női kiscsoport önkéntesek bevonásával, mellette egy házaspáros csoport Benedek atyával és egy férfi csoport István atya vezetésével. Bár ne csak évente történne így: a férfi csoport azóta is megtartja a találkozásokat!

A környékbeliek keresték meg egymást. Olyanok is, akiknek nem szokásuk, hogy összejárjanak. Felelevenítették a hallottakat, kit, mi ragadott meg. A missziós élmények mindenhol visszhangzottak, például Vietnamból, ahol a jezsuita hősiesség elment a végéig, és csodálatos bőségében termi a mai hivatásokat. A résztvevők lassan belemelegedtek a személyes emlékekbe: az iskola, az akkori játékok, majd ahogy, minden anyagi háttér nélkül indultak a felnőtt életbe. Gyermekük gondja, az ő felnevelésük. Egy idős asszony mesélte, hogy mindig a fia iskolai gubancait kellett bogozgatnia, a lánya meg magától szépen teljesített. Így, gyerekként úgy érezte, hogy őt mellőzik. Az édesanya meglepetésére most mégis a lánya figyel rá hűségesen. Másvalaki beosztja a napi imádkozását, hogy minden családtagjára jusson külön ideje. Egy kiscsoportban szép volt látni, hogy a 80 éven felüli nénit a szomszédja kíséri át, aki jó húsz évvel fiatalabb. A régi rend jobb volt, ebben mindenki egyet ért: az idős szülőt átvette valamelyik gyermeke, és az élete végéig gondoskodott róla. Ma, a saját körülményeink közt, az összefogás erejét kell eltanulnunk elődeinktől.

Osztoznom annak a sorsában, aki rám szorult. De aki átadja magát, az se féljen, hiszen hallatlan élmények gazdagít: Jézust láthatom meg öbenne! Ne fosszuk meg egymást a szeretet csodájától!

HORTOVÁNYI EMÓKE

Az ovisok és a cipősdoboz akció

Novemberben a gyerekekkel Szent Mártonról és Árpád-házi Szent Erzsébetéről beszélgettünk. Ott jött a kérdés az egyik ovis kislánytól, Lucától: „Hogyan kell jónak lenni?” A válaszom: „Szót fogadunk, segítünk másokon...” Ebből származott az ötlet: vegyünk részt a baptisták cipősdoboz ajándék akciójában. Meghirdettem a gyerekek között, hogy december 4-re hozzon mindenki a szülei beleegyezésével egy játékot otthonról, amit a rászoruló gyerekeknek ajándékozunk. Így ők is gyakorolhatják a lemondást és a segítő szándékot. Ezt szépen el is magyaráztam nekik.

Volt, aki elfelejtette, volt, aki viszont többet is hozott. Vettem szaloncukrot, csokoládét, apró kis játékot is, és azok is bekerültek a csomagokba. Olyan szülő is volt, aki mindkét gyermeke nevében összeállított egy-egy csomagot, még be is csomagolta. Csomagolás közben aztán jöttek a kérdések:

– „Kitti néni, ezeket kik kapják?”

– „Azok a gyerekek, akiknek semmilyen játékuk sincs, mert olyan szegények.”

– „Nekik miért nem visz a Jézuska ajándékot karácsonykor?” Húha, erre mit feleljek? – gondoltam, a válaszom végül:

– „Most mi becsomagoljuk, és én elküldöm a Jézuskának, ő odaadja a szegény gyerekeknek.”

Innentől nem volt több kérdés. Csomagolás után büszkén mondták, ebben az én játékom van! Lehet, hogy a csomagokat nálunk is hasznosíthatjuk volna, de szerintem ez egy felekezettől független jó cselekedet, ami a szükségét szenvedőket segíti.

LÉNÁRT KITTI

Idősek hete októberben

*Sokféle segítő, előadás,
csoportbeszélgetések, záró szentmise*

Nemeshegyi Péter, jezsuita atya bevezető előadását óvatos mozgása, fel-felderülő arca, szelíd humora tette hitelessé. Mire tanított a kilencvenéves teológus, tanár, író, szerzetespap?

Egy álom megvalósulása

A Szentföldön jártunk

Korom előre haladtával, és hitem erősödésével néha eljátszottam a gondolattal, milyen szép is lenne egyszer eljutni a Szentföldre, és lépkedni azokon a helyeken, ahol Jézus élt, tanított, csodákat művelt. Mivel kivitelezhetetlennek tartottam, nem is sokat töprengtem rajta.

Olajfa a Getsemane kertben

Augusztusban volt a 60. születésnapom, és sikerült könnyeket csalni a szemembe, amikor megtudtam, hogy ajándékom a családtól egy nyolc napos izraeli körút. Már négy éve spórolt erre az útra Ferkó. Miután augusztusban izomszakadása volt, az orvos azt mondta, hogy két hónap alatt jön rendbe. Indulásunk pontosan két hónappal a baleset utánra esett, már a gondviselés itt is megmutatkozott. Környezetünkéből nem mindenki tartotta helyesnek utazásunkat, mert veszélyeket is tartogattott. Mi viszont úgy döntöttünk, hogy a Jóistenre bízunk sorunkat. Aranyos szomszéd néni (Babi néni) megajándékozott bennünket, egy Szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló képpel, hogy ők fognak vigyázni ránk egész utunkon.

Jeruzsálem Izrael fővárosa, vallási, politikai és jogi központja a három ábrahám világvallás (keresztény, zsidó és az iszlám) találkozási pontja, szent helye. A keresztény világ szemében Krisztus passiójának, keresztre feszítésének és feltámadásának, valamint a tanítványok pünkösdi élményének (a keresztény egyház születésének) a helyszíne. Megtekintettük az izraeli parlamentet (a kneszszetet) és a menórát, ami hétkarú gyertyatartó, a zsidó nép legősibb szimbóluma a hit fényének és a reménynek a jelképe, egyben Izrael állam jelképe. Géppisztolyos katonák között haladva tekintettük meg Jeruzsálemet. Dávid és Salamon városában megtaláljuk szinte valamennyi próféta nyomát. Az olajfák helyéről megcsodáltuk a várost, majd a hegy lejtőjén lévő Getssemane kertbe mentünk, mely lelkileg mélyen megérintett. A bizánci elemekkel díszített kerítés mögött nyolc ősi olajfa található, amelyek megadják a lelki légkört. Elképzelttem, amint Jézus az egyik olajfa tövé-

ben imádkozik. Lenyűgözött az élmény. Folytattuk utunkat a Nemzetek Templomába, amely Jézus nagycsütörtöki halálfélelmének állít emléket. Az óvárosba beléptető kapukon, géppisztolyos katonákon, civil biztonságiakon kellett átjutnunk (külön a férfiaknak és külön a nőknek), hogy a zsidók legszentebb helyét, a Siratófalat megérinthessük, és testközelből elmondhassuk imáinkat, kettőnkért, a családunkért, rokonokért, barátokért, szomszédokért, Nagymarosért, az egyház közösségeiért és Magyarországiért. Elhelyeztük cédulánkat is, melyre köszönetünket és kívánságainkat írtuk. A Via Dolorosa – vagyis a Fájdalmak Útja – stációit végigjártuk, majd megnéztük a Golgotán lévő Szent Sír Templomot, mely az egész kereszténység szíve és központja, a Sion-hegyen az Elszenderülés Templomát, az Utolsó Vacsora termét és Dávid király sírját, majd a Mária sírja templomot.

Kirándultunk Galileába a Júdeai sivatagon keresztül, szögesdrótos falak között, vitatott és nem vitatott területeken át a Jordán folyóhoz, ahol Jézus is beállt a bűnbánók sorába, és kérte a megmerítést Jánostól. Szavakkal ezt nem lehet kifejezni, milyen felemelő érzés belépni a folyóba, azon a helyen, ahol Jézus keresztelkedett. Mindketten elérzékenyültünk. Folytattuk utunkat Tibériás-tavához (a Genezáreti-tó), ahol a Mester sokat tartózkodott. Ezen a helyen kezdte el hirdetni az evangéliumát. Itt történt a halszaporítás, a vízen-járás és a vihar lecsendesítése, és itt adta át a főhatalmat Péternek. Megnéztük a tó partján lévő templomot. Elhaladtunk a Boldogságok-hegye mellett, ahol a híres hegyi beszéd elhangzott. Elérkeztünk Jézus városába, Kapharnaumba. Láttuk a zsinagóga maradványait és a templomot Péter háza felett, ahol Jézus is lakott. Kánán keresztül mentünk úti célunk következő állomására. Názáret Izrael legnagyobb arab városa, fontos bibliai hely: Jézus egy ideig ebben a városban nevelkedett. Leghíresebb az Angyal Údvözlet-temploma. A bazilika szíve a barlang, Mária háza. A márványoltáron olvasható: Az Ige itt lett testté. E szent környezetben szinte érezni lehet a Szent Szűz és Gábor angyal jelenlétét. Nagyon meghatódtam.

Utazásunk többi napján kirándultunk Cesariába, ahol Heródes városát és kikötőjét néztük meg. Haifán sétáltunk a csodálatos Ba'hai kertben, megtekintettük a tenger alatti barlangot a libanoni határon lévő Ros Ha Nikán, fürödtünk a Fölközi tengerben, a Holt tengerben, és a Vörös tengerben. A Negef siva-

Via dolorosa

tagon keresztül mentünk Tel Avivba, majd vissza Budapestre.

Élmény-gazdagon, lelkiekben feltöltődve tértünk haza szerető családjuk körébe. Köszönjük elsősorban a Jóistennek, hogy eljuthattunk erre a csodálatos helyre, hogy erőt adott a napi tíz-tizenkét órai gyalogláshoz. Köszönjük az értünk mondott imákat, ez teljes biztonságot jelentett számunkra. Az út megerősített minket abban, hogy jó úton járunk, ami reményeink szerint a végső célhoz vezet.

RUDOLF FERECNÉ ANGI

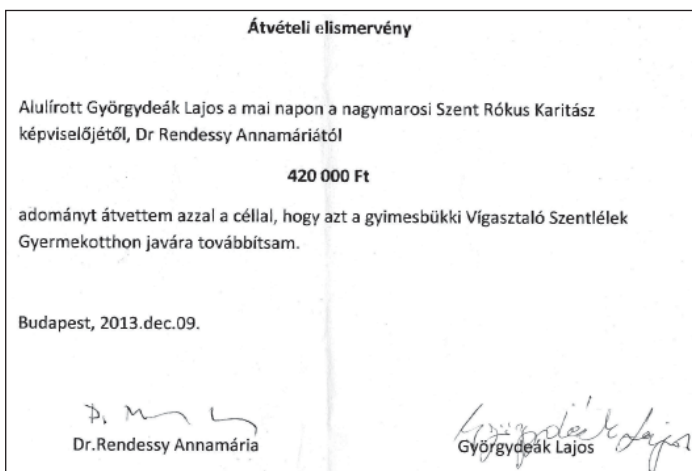
Jó volt a részesének lenni

Gondolatok az idei Erzsébet-bálról

„Aki nem hisz abban, hogy mennyi jó ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan odaállnak mellé.” /Böjte Csaba/

A régi illetéktankönyvek szerint a bálók lényege az, hogy „lássunk és láttassunk”.

Ám vannak olyan bálók is, amelyeket nem a magamutogatásért, hanem az együttlét örömeért, és jótékony célból rendeznek. Vannak ügyek, melyeket érdemes támogatni. Márpedig egy jótékonybáli bál az ilyen események sorába tartozik.

Ilyen összefogásnak voltunk részesei a nagymarosi egyházközségi karitászcsoporthoz köszönhetően. Az esemény közeledtével egyre izgatottabbá váltak a rendezők, hiszen kissé kockázatos ebben a válságos, nehéz helyzetben bált hirdetni, amikor a családok megélhetése is igen nehéz. De bizonyítást nyert, hogy az emberek még a legnagyobb válság közepette is képesek összefogni, és segíteni embertársaikon.

Egy-egy ügyért való összefogás sokféle lehet. Van úgy, hogy emberek milliói állnak ki egyetlen cél érdekében, de van, hogy csak egy kisebb csoport akarja megmutatni, hogy mire is képes. Azt hiszem, hogy a cél most igen nemes, hiszen egy árvaház támogatásánál lélekemelőbb cél kevés van.

Ez a magasztos szellemiség megjelent a legönfeleltebb szórakozás, izgalom közepette is a tombolák sorolásakor. Jó volt látni, hogy emberek hogyan képesek lemondani nyereményeikről, mondván „ők már sokat nyertek, húzzunk újra”. Milyen láncreakciót indított el az első felajánlás, és mennyi követte azt. Az is megindító volt, ahogy az emberek egymásra licitáltak az árverésen, hogy egy számukra tetsző alkotást megszerezzenek, nem mellékesen ennyivel több pénzt biztosítva az árvaház támogatásához.

Talán még maguk a szervezők sem gondolták, mikor az első rendezvényt az útjára indították, hogy ilyen nagyszabásúvá, értéket teremtővé, népszerűvé sikerül varázsolniuk ezt a bált.

A magyarság léte csak a keresztény etikán alapuló köl-

csönös bizalmon alapulhat. Az egymás iránti felelősségvállalás tartotta egységben a magyarságot a mögöttünk hagyott ezer évben, és csak a szolidaritás képes minket a jövőben is megtartani egyként.

Köszönet és hála a szervezőknek és valamennyi embernek, akinek a munkája, segítségzándéka lehetővé tette, hogy azon a csodás estén összegyűljünk egy felhőtlen kikapcsolódásra, és megtaláljuk az egymáshoz és a többi emberhez vezető utat.

Íme, egy gondolat, melyet rájuk nagyon igaznak érzek:

Az a közösség képes nagy tettekre, kivételes időkben különleges cselekedetekre, az a nemzet képes felemelkedni, ahol a jó ügyek mindig megtalálják a maguk jó embereit, ahol a vágyak nem maradnak mindig vágyak, mert vannak, akik merik vállalni azok igazgatói tételét.

RUDOLF JÓZSEFNÉ
ALPOLGÁRMESTER

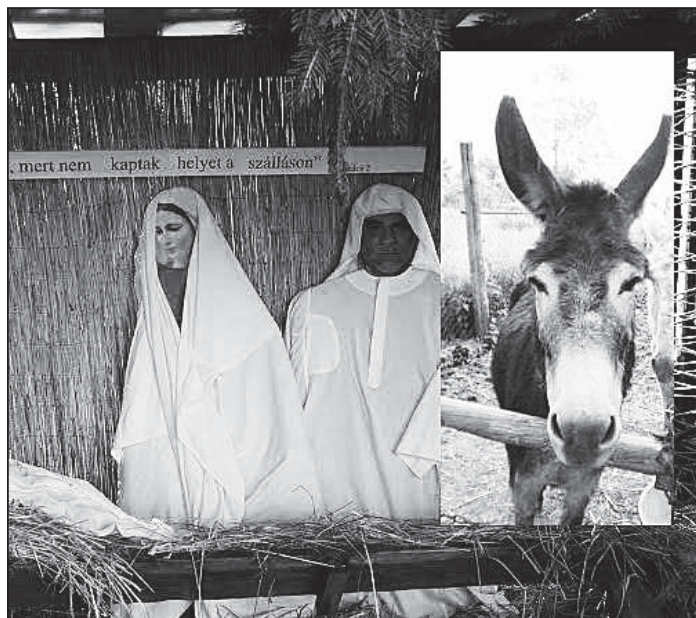
Az Erzsébet-báiban voltam!

A doktornő kérésére négyen részt vettünk a bálban, mint segítők a ruhatárban és a vendégek fogadásában.

Sok ismerős volt, és máshonnan is érkeztek. A hangulat nagyon jó volt, sokat táncoltak az emberek.

Nekem a legmeghatóbb pillanat az volt, amikor egy idős házaspárt láttam együtt táncolni. A legérdekesebb hangulat a tombola húzásánál lett, amikor egy idős bácsi a tombolán nyert edzőgépet felajánlotta egy újabb húzásra, a kora miatt. Amikor egy fiatal hölgy nyert egy gyönyörű virágot, ő meg felajánlotta az idős bácsinak az előzőnek tett szívéllyes felajánlása miatt. Azért egy ilyen összejövetelel mennyire jó látni, hogy az emberek ilyen odaadóak egymással szemben, és még azért vannak nagyon jó emberek.

RADICS MARTINA

Az első ALPHA kurzus nyomán

Januártól ismét indul az egyházközségünkben

Az „alfa” a görög ábécé kezdő betűje, tehát az ALPHA egy kezdő lépés a keresztény hit megismerésében. A rövidítés egy betűszó:

A: Azoknak, akik többet szeretnétek tudni a kereszténységről

L: lehetőség a beszélgetésre és a nevetésre

P: paprikás csirke, pizza, pite

H: hozzájárulunk egymás lelki fejlődéséhez

A: Akármit lehet kérdezni

Mi ez tulajdonképpen? Esti együttlétek tizennégy evangelizációból álló sorozata, legjobban talán a Szentlélek szemináriumhoz hasonlóan, lényeges pontokon mégis különbözőve. Az ALPHA kurzus a nem-hívők tanfolyama. Mint mozgalom egy angliai anglikán egyházközségből indult útjára, és mára több millió embert érint. Nagy erőssége, hogy valamennyi Krisztus-hívő közösségben és felekezetben virágzik. Elindítója Nicky Gumbel megrendítően ír a saját megtéréséről. Zsidó-agnosztikus családjában mindig is fájdalmas ürességet érzett lelke legmélyén. Mozgalma előzményeként részt vett egy előadásorozaton. Megtért. Átérezte ott, hogy a szentháromságos Isten betöltötte az ő belső ürességét. Tapasztalatát a tettek követték, megalakult az ALPHA mozgalom. Nagyon sokan élhették át a megtérés elsőpró élményét a nagyvárosok forgatagában, a börtönökben. Részesültek az indító anglikán gyülekezet tapasztalatában, és együtt láthaták, ahogy a kongó templomokat betölti a Szentlélek által faszított élet (1. a világhálón).

Hogy zajlik?

Az ALPHA kurzus tehát a hitet nem ismerőknek kínált lehetőség, jóllehet azok sincsenek kizárva, akiknek van vallásos gyakorlatuk, de mélyebbre mennének.

Résztvevői a VENDEGEK, akiket mi hívunk, és elfogadták, alkalmait pedig együtt élük át a vendégek és a segítők. Az ALPHA kurzus nagy lehetősége, hogy mindig személyes tud maradni, akkor is, ha több százan vannak. Mert a résztvevők egyharmada nem csak előkészítője az estéknek: minden segítőt felelősséget vállal két vendégért. Gondoskodik szükségleteiről, figyel rá, imádkozik érte, vagyis „pásztori szolgálatra” vállalkozik.

Az esték egy közös vacsorával kezdődnek. Az „ASZTALTÁRSASÁG” 10-12 főből áll, vendégek és segítők közössége (3-1 arányban) a kurzus alatt állandó és zárt. A vacsora vidám, kötetlen beszélgetéssel zajlik – sok nevetéssel. Ének, majd előadás követi a kereszténység alapkérdéseiről kötött témában: „Kicsoda Jézus?” „Miért halt meg Jézus?” „Hogyan imádkozzak?” „Hogyan olvassuk a Bibliát?” „Hogyan tudok ellenállni a gonosznak?” „Hogyan tudok legtöbbet kihozni az életemből?” „Ki a Szentlélek?” „Mi az egyház?” A rákövetkező órában megbeszéljük a hallottakat az asztaltársaságban az ajánlott kérdések alapján. Nagyon fontos, hogy itt bármilyen „butának” és „provokatívnak” tűnő kérdést föl lehet tenni, és mindenki saját élettapasztalatát oszthatja meg a többiekkel, legyen az pozitív vagy negatív. Végül egy Szentlélek-napon a Lélek kiadását élhetik át együtt. Majd „könnyes búcsúval” véget ér az esték sora. Nincs semmi kötelezettség, hisz a kurzus nem erőszakos térítés, hanem egy lehetőség felkínálása. Ki-ki visszatérhet „saját” felekezetébe (ahova beleszületett), és együtt is maradhat kisközségi formában.

Hogyan kapcsolódik a Szent Rókus karitáshoz?

Egy továbbképzés során hallottunk a hajléktalanok körében tartott ALPHA kurzus sikeréről. Magunk is tapasztaltuk, hogy a nagyon nehéz élethelyzetben lévő emberek lelkében olyan mély sebek vannak, amelyeket az emberi segítség nem tud orvosolni, ez csak Isten által gyógyítható. Eredetileg a legelesettebb embereket hívtuk meg támogatottjaink köréből. A helyzet – nyilván nem véletlenül – másképp alakult. Egy nagyon vegyes összetételű vendég-csapat gyűlt össze. És ez így volt jó! Oriási köszönettel tartozunk a szentendrei „alfásoknak”, elsősorban Váradai Juditnak és Gergyeni Ágnesnek. Hosszú távon az a cél, hogy az ALPHA Nagymaroson is a saját lábára tudjon állni. A segítők közül és a vendégek közül már kialakult egy kis közösség, az élet-imakör. Azonban ez még kevés lenne, hisz – valljuk be – a kurzus lebonyolítása hatalmas munkát igényel! Ezért idén még szükség lesz az egész karitáscsoport tapasztalatára és összeszokott munkájára. És szeretettel hívjuk mindazokat, akik szívesen vállalják a segítő szerepét – ebben a férfiakra ugyanúgy számíthatunk. Aki ezt vállalja, úgy kell számolnia, hogy (az előkészítő alkalmakkal együtt) január elejétől április közepéig minden szerda estéje foglalt lesz. Ugyanakkor kérünk mindenkit, hogy segítsen a vendégek felkutatásában! A Szentlélek tudja, kiket akar látni! Ehhez azonban mi is kellünk! Befelé figyelve nézzünk körül: van-e szomszéd, ismerős, barát, akiben vágyat, keresést, nyitottságot érzékelünk! Itt minden korosztályt szívesen látunk. Meghívók a karitás tagoknál lesznek január közepétől.

A felmerülő kérdésekre szívesen válaszol a kurzus helyi vezetője:

GYARMATINÉ KANYÓ ÁGI
354-136, 30-913-2354

Az ima ereje

Minden időben súlyos nehézségeket, kiszámíthatatlan problémákat jelent az öregkor. Csökken a fizikai erőnk, egyre kevesebbet számíthatnak ránk, szinte csökkent emberek leszünk. S ekkor még jelentkeznek a betegségek, amiket igazából magunk érzékelünk.

Egy gyerekkori sportos barátom hirtelen szívpanasszal súlyos műtétre kényszerült. Hetekig kómában volt, mire – egy év után – nagyjából felépült. Többszöri személyes beszélgetésben kifejtette, hogy szerinte az érte mondott folytonos családi és baráti imák eredményezték csodát az életében. Most is ezekből merít erőt a folytatáshoz.

Egy közeli példa, a szinte mindenki által ismert Sinka Julika. Betegségét türelemmel, csendesen viselte, a környezete is alig érzékelte. Súlyos műtétje után már lábadozik. Belső, legerősebb élménye, hogy mindezekhez az őt szeretők állhatatos, mély imája segítette. Mindig ez adott erőt neki s tette lehetővé, hogy állapotát tisztán lássa és vállalja. Hálásan köszöni, és alázatosan kéri a további folytonos segítő imákat. Az ima szenteli meg, teszi értékessé gyenge, szenvedő életünket.

HORTOVÁNYI JENŐ

Csoda történt

*„Ne várj nagy dolgot életedben,
Kis hópelyhek az örömök,
Halk, szitáló szíromcsodák,
Rajtuk át az Isten szól – jövök.”
(Reményik Sándor)*

Amit az ember hihetetlennek, elképzelhetetlennek tart, az a Jóistennek egy pillanat.

365x50x20x0,6. 50 éve dohányzom, naponta 20 cigaretta, egy cigaretta kb. 6cm, ez összeszorozva 219km. Ennyivel károsítottam a környezetemet és magamat. Rengetegszer próbáltam leszokni, gyógyszerrel, tapasszal, rágóval, akarattal, mindig csak egy darabog ment.

Ha valahova hívtak, első gondolat: ott rá lehet gyúj-

tani, van terhes mama, vagy asztmás beteg, kis gyerek? Rabja voltam a dohányzásnak.

Legutóbb arra gondoltam, elmegyek Medjugorjébe, és kérem a Szűzanyát, segítsen. Testileg, lelkileg felkészültem, és indulás előtt látom, az útlevellem lejárt. Megkértem öcsémet, fohászkodjon értem és helyettem. Megtette!

Két nappal a történet után este átgondoltam: eddig kb. 100-szor próbálkoztam. Most kértem a Szűzanyát, hogy segítsen, mert az akaratom nagyon gyenge, hiába szeretnék leszokni.

A gondolataimat arra állítottam be, hogy de jó lesz reggel úgy ébredni, hogy szabad vagyok, nem kell arra gondolnom, hogy van-e cigarettám, hogy rágyújthatok-e? Hány embert zavarok a füstöléssel... Tehát az agyamat programoztam át, hogy milyen jó lesz a holnap reggel SZABADON.

És eljött a reggel, és nem kívántam, és nem hiányzott, és nem volt nehéz, mintha soha nem dohányoztam volna. Pedig a rengeteg leszokásom alkalmából megtanultam kötni, hogy a kezem lefoglaltam, vendégségben kértem diót vagy mogyorót, és pucoltam, hogy evvel is lekössem magam. Most semmi sem kellett, csak ültem és néztem a keresztet és Szűz Máriát. Ez nem én vagyok, a legkisebb erőfeszítés nélkül abba hagytam, amit 50 évig minden nap reggeltől estig csináltam, és a véremmé vált.

Mi ez?!? – ha nem csoda? Mivel érdemeltem ki, nem vagyok méltó rá, de köszönöm hálásan drága Jézusom és Szűzanyám!

EGY VOLT NIKOTINISTA

Lektoravatás

Szeptember 28-án a váci Székesegyházban Beer Miklós püspök atya lektorra avatott minket.

Az akolitusképzés felénél járunk, az eddig kapott ajándékokkal felpakolva kértük a Szentlélek megerősítő kegyelmét szolgálatunkra.

A gyönyörű szertartás alatt kicsit eltávolodtunk a Földgolyótól.

A rengeteg jelen lévő nagymarosi testvér mosolya, családaink kitartó támogatása és a püspök atya bizalma minden létező masnis csomagnál nagyobb ajándék nekünk.

Köszönjük!

Lektorként küldetést kaptunk a Szentírás olvasására.

Keressük a helyünket, feladatunkat, néha ügyetlenül, néha félszegen, de mindannyian nyitottan arra, hogy szolgáljunk.

Itt is biztatunk benneteket, keressetek minket, akár egy beszélgetésre, akár tevőleges segítségre van szükségetek!

Köszönjük eddigi imáitokat, kérjük továbbra is kísérjete minket!

A LEKTOROK

*„Jó az őstíkok ölét ölelve sóhajteni,
Míg Isten némán simogat, és halk béke pereg föléd”
Tóth Árpád*

Az összefogás lépcsőfokai

Az idei tél előtti „utolsó pillanatban” szembesültünk ismét azal, hogy a 100 lépcső – mely nekünk és az errefelé élőknek a város felé vezető köldökszínór – télvíz idején bizony nehezen járható. Valamit tennünk kell... Ha már a csúszós-havas téli napok nem kerülhetők ki, hát próbáljunk meg valamit a lépcsőhöz hozzátenni mi! S e gondolat hamar konkrét elhatározásban öltött testet: építsünk korlátot!

Persze fontos ezen első lépés is, nemkülönben a hozzávalók kitalálása, beszerzése, előkészítése, ám hogy álmunk valósággá

váljon, két dologra feltétlenül szükségünk volt: egy áldozatkész, segítő kis csapatra, és mindenek felett az Úr segítő kegyelmére.

Bízva mindkettő teljesülésében, kétszeri nekifutással, azaz két ütemben hirdettük meg a 100 lépcső korlátépítését. Az első alkalommal a Toborzó pincétől a Kamilla utca alsó végéig, a voltaképpen 100 lépcső korlátját szerettük volna elkészíteni, míg a második alkalommal a Hegy utca felső vége és a Toborzó pince közötti szakaszon határoztuk el az ott meglévő, de már igen rossz állapotú korlát cseréjét.

Volt, aki aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy mindkét meghirdetett időpont (november 23. majd december 7.) nagyon kései, és simán lehet rossz idő. Ezt látszott alátámasztani a néhány nappal korábban kiadott időjárás jelentés is. Ám geológus létemre bennem valahogy egyáltalán nem volt kétely: az Úr kegyelmébe ajánlottam a munkát, és bíztam abban, hogy...Egyszerűen: bíztam benne.

És egészen fantasztikus módon – de a fentiek alapján mégsem váratlan fordulattal – az előző napi esős időt követően az első alkalom 15 fokos napos idővel örvendeztette meg a 11 főnyi lelkes kis brigádöt! Ezzel a felütéssel lendületesen és hatékonyan haladt a munka: a reggel 8 órai kezdést követően délben már az utolsó segítők is elköszönhettek: testet öltött hirtelen születték álmunk, a 100 lépcső korlátja!

Hogy a két héttel későbbi, második nekifutás az évszakhoz képest ismét nagyszerű munkaidőben kezdődhetett, már szinte

nem is volt meglepő. Az Úr áldását kérve munkánkra ezúttal 8 ember adta össze erejét, igyekezetét, s 11-re már állt is az alsó szakasz. Már csak a lenolajos beeresztés maradt délutánra, amelynek elvégzését csemetéink ebéd utáni alvása erőst támogattott.

Elkészült tehát a 100 lépcső korlátja, amely a felső szakaszon napelemes, mozgásérzékelős világítást is kapott a kései/korai járókelők kedvéért. S ha már így megszépült ez az út, hát felső és alsó végén örömmel hirdeti is a 100 lépcső útját és az így elérhető úti célokat egy-egy alkalmi tábla.

Így mondhatunk most hálás köszönetet az Úr áldásos segítségével, valamint mindazok munkájáért, akik ott voltak, s azok támogató imájáért, ránk-gondolásáért, akik csak így lehetettek ott!

Mindemellett pedig külön köszönet illeti Nagymaros Város Önkormányzatát, mely a beépített faanyag és lámpák anyagi hátterét biztosította.

Isten áldja mindnyájukat!

Köszönettel, szeretettel:

DEME KATI ÉS HALUPKA GÁBOR
KAMILLA U. 1

HÁZASSÁG-RENDEZÉS

Ez a lehetőség azokra vonatkozik, akik már kötöttek egyházi házasságot, de utána valami miatt ez megromlott, és polgári válás történt. Az Egyház meg van győződve arról, amit Jézus mondott, "amit Isten egybekötött, azt ember szét ne válassza", így nálunk válás nem lehetséges. Ugyanakkor egyre jobban látjuk, hogy nagyon sok esetben a házasság minden külső látszat ellenére sem jött létre, így azt érvényteleníteni lehet, és az illető új házasságot köthet. Ez mindig egyéni megbeszélés után történhet, amelyre vonatkozik a teljes körű papi titoktartás.

A formális házasságmegsemmisítési püspöki bírósági eljárás egy házasság érvénytelenségének megállapítására. Amennyiben érvénytelen beleegyezés az érvénytelenség oka, mindig formális eljárást kell lefolytatni.

Amennyiben azonban az érvénytelenséget házassági akadályra vagy formai hibára alapítják, summás házassági pert (dokumentumeljárást) kell indítani.

A formális eljárás előírásai azt mutatják, hogy az egyház súlyt helyez a perelt házassággal kapcsolatos gondos és diszkrét eljárásra.

- Az eljárás nem nyilvános. A felek személyesen nem találkoznak a bíróság előtt. Mind ők, mind a tanúk meghallgatása egyenként történik. A bírósági alkalmazottak hivataluknál fogva titoktartásra kötelezettek.

- A formális házasságmegsemmisítési eljárásban három bíróból álló tanács hozza meg a döntést. Közülük egy vezeti a bizonyítást (és ezzel együtt tárgyal a felekkel).

- Minden eljárásban hivatalból részt vesz egy kötelékvédő, aki minden ésszerű indokot felhoz a házasság érvénytelenségre nyilvánítása ellen.

- A házasság érvényességét mindaddig vélelmezik, amíg az ellenkezője nem bizonyosodik be. Kétség esetén az érvénytelenség ellen kell döntenet, azaz a házasságot érvényesnek kell tekinteni. A pusztán valószínűség az érvénytelenség megállapításához nem elegendő.

- Az eljárásnak legalább két bírósági fokon kell végigfutnia, hogy a kereset eredményes lehessen: ha egy bíróság a megtámadott házasság érvénytelenségét megállapítja, egy további bírósági fokon ezt meg kell erősíteni.

Személyes tanácsért és egy házassági perrel kapcsolatos további információkért forduljon István atyához.

A világ leggyönyörűbb napja (az én bérmálkozásom)

Az a nap örökre egy biztos pont marad az életemben, melyhez visszatérhetek az élet sűrűjében erőt meríteni, ha eltévednék. Amikor arra a napra gondolok, önkéntelenül is mosoly fakad a szívemben és az arcomon is.

Mert azon a napon a levegő frissebbnek tűnt, a fű zölddebb lett, és az emberek Isten arcát sugározták. Mindent azért tudtam ilyen mélyen megélni, mert aznap találkoztam Vele. Találkoztam azzal a harmadik isteni személlyel, akit azelőtt megfoghatatlannak, behatárolhatatlannak, és néha még elhanyagolhatónak is véltem. Ezen a napon úgy vált a részemmé, az életem nélkülözhetetlen molekulájává, mint a levegő. Ez a minden eddigi érzéseimet felülmúló találkozás engem mindeztől megváltoztatott. A lelkem változott meg, és ezt a mai világban csodának nevezhetjük.

Az érzés, mely átjárt, miután megkaptam a Lélek szentségét, leírhatatlan volt. A lényem legmélyéig átjárt egy megnyugtató, lelki békét hozó fuvallat, mely oly' szabaddá és boldoggá tett, mint még semmi azelőtt. Akkor, ott, a szentmisén, engem megszólított a Szentlélek. A szavai a csontjaimba égtek, a zsigereimet simogatták. A hangja olyan selymes, megnyugtató és biztonságos volt, hogy egész életemben szívesen hallgatnám. Személyesen engem hívott, és mindenkit, aki együtt bérmálkozott velem. Akkor tapasztaltam meg, milyen igazán élni. A keresetségekben élni. Ebben a találkozásban a Lélekkel - aki régen oly' távolinak tűnt - most megjegyeztük egymást magunknak. Örök, elszakíthatatlan kötelékkel csatoltuk össze szívünket. A Lélek letelepedett mellém, mint egy formátlan, ezer színből álló mindenség, aki beburkolt a szeretetével és szépségével. Megmutatta nekem az igazi arcát. Nem láttam mást, csak az Ő mennyei valóját. Ebben a tökéletes találkozásban lett a Lélek a barátom, a bizalmasom, a segítóm, az édesanyám, az őrzőm, az Istenem. A minden lett Ő számomra. Megadta nekem azt a csodálatos kincset, melyről egész életemben álmodtam. Megkaptam Isten egy részét, mégis teljes voltát, a Szentlelket. Megrendültséget és mindent betöltő hálat éreztem. Megláttam egy pillanatra az összefüggéseket, az igazi életet. Egy percre megengedte nekem, hogy az Ő szemével tekintsek a világra.

A könnyek rendületlenül, megállíthatatlanul gördültek arcomon, és úgy éreztem, ilyen lehet a mennyország. A kapujában álltam, és azt kívánom, MINDENKI élje át ezt a találkozást a Teremtővel, mert az én életemet oly módon változtatta meg, ahogyan nem is merem remélni.

Hálás vagyok mindenkinek, aki közbenjárt azért, hogy ezt a napot ilyen boldogságban töltssem el. Köszönetet kell mondanunk elsősorban Hadi Ritának, aki magasabb szintre emelte mind a tudásunkat, mind a lelki életünket, István atyának, a segédpüspöknek,

aki megadta nekünk a Lélek szentségét. Hálával tartozunk a bérmászüleinknek, akik segítették eddigi életünket, és ezentúl is mellettünk állnak minden örömben és megpróbáltatásunkban. Megköszönöm minden bérmatársamnak – akikkel együtt éltük át a szép élményeket a felkészítés ideje alatt, akikkel együtt részesültünk ebben a csodában, és akikkel továbbra is együtt töltjük a péntek estéinket – azt a sok figyelmet és szeretetet, melyet tőlük kaptam.

Imádkozom azért, hogy kiérdemeljük a védőszentjeink segítő szándékait, imáit és szeretetüket, hogy minden utunkon felülről segítsenek és őrizzenek minket. Köszönet az egyházközségünknek, akik ilyen szeretettel és bátorítóan terelgetnek minket, fiatalokat a szentté válásunk útján. Hála Istennek, Jézus Krisztusnak, és a Szentléleknek, akik minden körülmény között azon munkálkodnak, hogy a mi életünket gazdagabbá, színesebbé, boldogabbá tegyék.

KOVÁCS LINDA

A Váci Egyházmegyei Zsinat menetrendje

2014. február 6.	Vác	9. Anyagi javak
	Nagykátá	10. Egyház és társadalom
2014. február 13.	Hatvan	1. Evangelizáció
	Pásztó	2. Szolgálattevők
2014. február 20.	Dabas	3. Liturgia
	Balassagyarmat	4. Katekézis

AJÁNDÉKUTALVÁNY

(...RÉSZÉRE)

A
MÉCS NAPOK
FIATALOKNAK/
FIATAL PÁROKNAK/
HÁZASOKNAK/
EGYÉNI RÉSZTVEVŐKNEK/

C. KÉTNAPOS PROGRAMON VALÓ RÉSZVÉTELRE

HELYSZÍN: ...
IDŐPONT: 2014. ...

A RÉSZVÉTELI DÍJ ANGYALOK ÁLTAL RENDEZVE.

JELENTKEZÉSEDET/JELENTKEZÉSETEKET VÁRJÁK A

www.mecsnapok.hu

WEBOLDALON!

Aszért szeretek ministrálni, mert jobban és hangosabban látom s hallok a misét. És mert közelebb vagyok Jézushoz. És a barátaim is itt vannak. Jó ministrálni mert többet tudok meg az Egyházról

Jeronzi Dániel

Éves programok 2014.

JANUÁR

- 1. Mária Istenanyaságának ünnepe. Parancsolt ünnep.
- 6. Vízkereszt ünnepe
- 19–25-ig ökumenikus imahét
- 24–26 egyháztanács munkahétvégéje Bánkon.

FEBRUÁR

- 1. egyházközségi farsang
- 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony
- 7–9-ig férfiak lelkigyakorlata Máriabesnyőn /kezdő/
- 10–15-ig házasság hete
- 15. jubiláns házaspárok meghívása, házassági ígéretek megújítása
- 22. egyházközségi dísznővágás

MÁRCIUS

- 5. hamvazószerda
- 7–9 férfi lelkigyakorlat /haladó/ Máriabesnyőn
- 13. 14. templomi nagybőjti lelkigyakorlat
- 25. Gyümölcsoltó Boldogasszony
- 29. egyházközségi nagybőjti lelki nap

ÁPRILIS

- 5. kálváriatakarítás
- 12. házas kirándulás
- 13. virágvasárnap
- 20. húsvétvasárnap

MÁJUS

- 18. elsőáldozás
- 24. ifjúsági találkozó
- 31. egyháztanács lelki napja

JÚNIUS

- 7. pünkösdi virrasztás
- 8. pünkösdvasárnap
- 9. egyházközségi majális
- 13. délután ministráns horgászat
- 22. Űrnapja
- 27. Jézus Szíve ünnepe

JÚLIUS

- 2. Sárlos Boldogasszony
- 18–20 Misztrál fesztivál
- 26. vacsora fehérben

AUGUSZTUS

- 6–10 Családtábor
- 15. Nagyboldogasszony ünnepe. Parancsolt ünnep
- 15–16 apa-fia-unoka kenuzás
- 20. Szent István király ünnepe

SZEPTEMBER

- 6. Márianosztrai zarándoklat
- 8. Kisboldogasszony
- 13. nyitott templomok éjszakája
- 14. Szent Kereszt templombúcsú ünnepe
- 19–20 egyháztanács munkahétvégéje
- 27. akolitus avatás Vácott

OKTÓBER

- 4. Ifjúsági találkozó
- 6–12-ig idősek hete

NOVEMBER

- 1. Mindenszentek ünnepe. Parancsolt ünnep
- 7–9 női lelkigyakorlat Máriabesnyőn
- 15. Karitászbál
- 23. ministráns avatás
- 29. adventi koszorúkészítés

DECEMBER

- 6. Mikulás ünnepség a templomban
- 25. Karácsony ünnepe
- 27. Szent János napi boráldás

Kedves Testvérek!

Fogadjátok szeretettel Szűz Anya szerelmes levelét, melyet az őszi medgyorjei zarándoklatra kaptunk szervezőktől, Kemenes Gábor atyától útra való gyanánt, mely egy egész életre útravaló!

Jó töltekezést kívánok, szeretettel: Zoltai Zsolt

Ui. Tavaszi medgyorjei zarándoklatunk 2014. április 22-26.

Jelentkezési határidő: Február 28.

„Drága gyermekek! Mindnyájatokat szeretlek. Ti mindannyian, gyermekeim, mindannyian a szívemben vagytok. Édesanyai szeretetem mindnyájatoké, és szeretnélek elvezetni mindnyájatokat Isten örömeinek megismerésére. Ezért hívlak benneteket. Alázatos apostolokra van szükségem, akik nyitott szívvel fogadják Isten Igéjét és segítenek másoknak abban, hogy Isten Igéje által megértsék életük értelmét. Gyermekeim, ahhoz, hogy erre képesek legyetek, az ima és a böjt által meg kell tanulnotok szívből hallani és alázatossá válni. Meg kell tanulnotok elvetni magatokatól mindazt, ami eltávolít benneteket Isten Igéjétől, és csupán arra vágyakozni, ami közelebb visz hozzá. Ne féljete! Itt vagyok.

Nem vagytok egyedül. Kérem a Szentlelket, hogy újítsa és erősítsen meg benneteket. Kérem a Szentlelket, hogy másokat segítve ti is gyógyuljatok. Kérem Őt, hogy általa Isten gyermekei és az én apostolaim legyetek. Jézusért, Fiamért szeressétek azokat, akiket Ő meghívott és csak azon kezek áldására vágyakozzatok, amelyeket Ő megszentelt. Ne engedjétek, hogy a gonosz uralkodjon. Újra ismétlem - Szívem csak pásztoraitokkal fog győzni. Ne engedjétek a gonosznak, hogy elszakítsa benneteket pásztoraitoktól. Köszönöm nektek.”

A CBA-ban a szegényekért

Élelmiszert gyűjtött a Szent Rókus karitás

A gyerekekkel, mert ők kiváló érzéssel tudják megszólítani a vásárlókat, legyen az ismeretlen vagy közömbös betérő. A szülőkkel, mert ők az elszállítást vállalták. 20 nagy láda telt meg alapvető ennivalóval, becsült értéke 100-150 ezer forint, mellé 46 ezer forint pénzadomány. A télire szánt tartalékból lesznek a segélycsomagok, hogy azonnal enyhíthessük a hirtelen felmerülő szükségletet. A várakozás lilája között a rózsaszín gyertya és szalag az örvendezés jele. Van rá okunk emiatt is: látva az eredményt! Hiszen az emberek zöme adott a maga kisebb vagy nagyobb falatjából. Hiszen megint tapasztaltuk a rokonszenvet a bolt vezetői és dolgozói felől. Hiszen, több volt a segítő szándék, mint amennyire szükség lett!

Örömmel jelentjük az Örvendezés vasárnapján:
a Kárpátaljának gyűjtött pénzösszeg 192.000 forint.

Köszönjük!

A KARITÁSZ TAGJAI

Házasság hete 2014.

A házasság világnapjához kapcsolódóan 2014-ben is megrendezzük Nagymaroson a házasság hetét. Sok szeretettel hívunk minden házaspárt és érdeklődőt!

Február 11-én, kedden este Papp Miklós atya, 12-én, szerdán este a Gorove házaspár tart előadást. Szombaton este sor kerül a házasság hetét lezáró szentmisére, ahol a házassági ígéretek ünneplés megújítása is része a szertartásnak.

Illetve várjuk a jelentkezőket a már hagyományosnak mondható gyertyafényes vacsorára.

A részletes programmal és a vacsorával kapcsolatban a plébánia honlapján fogjuk közzétenni a további információkat.

Sok szeretettel vár mindenkit az Ökumenikus Házasközösség.

Köszönő levél

Egy hónappal ezelőtt a Fehérhegy 76. szám alatt Farkas József és Farkas Józsefné háza leégett. Hatalmas lángok csaptak ki felülről, és csak néztük tehetetlenül. Nagyon nagy volt a baj! Teljesen kiégett a ház, bútorokkal, személyes tárgyakkal együtt.

Kilátástalan helyzetben voltak!

Eszembe jutott, hogy volt már vészhelyzet máskor is, és találtunk megoldást. Istennek hála, nagy a tudomány! Az interneten keresztül tudtuk tájékoztatni a sok jó embert, hogy baj van! Alighogy megjelentek a képek a leégett falakról, és mellé a segítségért kiáltó szöveg, máris jelentkeztek, hogy megkérdezzék: Miben segíthetünk?

Ruhákat, bútorokat, háztartási gépeket ajánlottak fel, és a legtöbben személyesen el is hozták. Többen, szomszédok, jóakarók a fizikai munkában segítettek. (Csak szeméttel hét konténer telt meg.) A család összefogott, dolgozott, hogy még a fagy és a hó beállta előtt önerőből beföldjék a falakat. Viszont nem győzték a költségeket. Itt jött a csoda: összefogott a város, a plébánia, a vállalkozók. A polgármesteri hivatal egy nagyobb összeget utalt ki, hogy a gerendákat, léceket meg tudják venni, a HÓD kft. faanyaggal, a TONDACH cég cseréppel segített. A CBA igazgatója pénzüsszeggel, és a Szent Rókus karitászcsoport is pénzzel támogatta a rászoruló családot. Gyorsan megmozdult a plébánia, és plébánosunk gyűjtést szervezett templomunkban. A váci egyházmegyei karitász szintén pénzüsszegben nyújtott segítséget. Jó emberek a család számlaszámára utaltak. Így sikerült, hogy a tél beállta előtt már az utolsó cserép is fölkerült a házra.

Ezt szeretné a család tudatni a sok jó emberrel, és mindenkivel, aki segített.

Nagyon köszönik. Áldott, boldog ünnepeket kívánnak a nagymarosi segítőkész embereknek! Tisztelettel Farkas József és felesége

2013. december

FARKAS JÁNOSNÉ MATILD

„Én már nem tudok misére járni vasárnaponta, mert nem bírja a lábam” – de sokszor hallani ilyen és hasonló mondatokat! Miközben az is tapasztalható, hogy nem egy akadályoztatott hívő jut el a templomba, mert valamelyik jó szomszédja felveszi őt menet-jövet.

Bátorítjuk a gyakorló keresztényeket, hogy merjenek maguk is segítséget kérni!

Mert itt csak a kapcsolat hiányzik, és nem a készség. Biztosan van elég vállalkozó, aki szívesen rászán erre alkalmanként legföljebb 1/4-1/4 óra többletidőt!

Keressék meg egymást azok, aki az autó kényelmét e célra is ajándékozzák, és azok, akik örömmel fogadják a kiérdemelt kényelem ajándékát.

A Tanúság meghirdeti a lehetőséget: Aki szíve szerint járna szentmisére, jelezze, hogy ünnepnapként érte mehessenek kocsival.

Hogy igény és felajánlás megtalálja egymást, arról Heinczinger Lászlóné Éva gondoskodik.

Telefonszám: 355-046 és 06/20/96-72-053

KUCKÓ hírek

A KUCKÓ folyamatosan forgatja meglévő készletét, ezért:

KÍNÁL egyben KERES:

baba- és gyermekruhát; babakocsit, járókát, felső ruházatot; szabadidő ruhát ágyneműt: paplant, párnát, pokrócot, ágyhuzatot; függönyt; szőnyeget; bútort; edényt, háztartási eszközöket, mosógépet (jutányos árért is, ha javítható!); használható automata mosógépet megvételre, háztartási gépeket; kályhát; tűzhelyet

TÉLI RUHÁKAT VÁRUNK!!!

Nyitva tartás: szombatonként 9-11-ig.

Felhívás! Ismeretlen vagy bizonytalan eredetű holmit ne vegyenek kéz alatt!

Érdeklődés, bejelentkezés: 06-20/91-76-016

Tanúság

Kiadja: Szent Kereszt Katolikus Plébánia
Nagymaros, Szent Imre tér 2.

Tanúság megjelenik húsvétra, pünkösdkor, a szent kereszt felmagasztalása ünnepén és karácsonykor.

Felelős kiadó: Gáspár István

Szerkeszti: Hortoványi Emöke

Főmunkatárs: Hortoványi Jenő,

Munkatársak: Dán Ildi és Láng András

Nyomdai előállítás: Dunapress Bt, Nagymaros

Megjelenik: 400 példányban